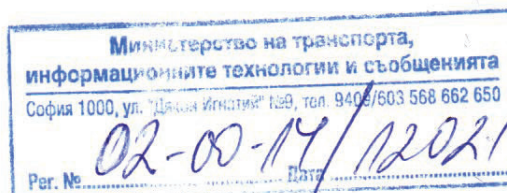

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министерство на транспорта, информационните технологии и
съобщенията

ДО

Д-Р ХАСАН АДЕМОВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА

На Ваш № КТСП-653-08-4/27.01.2016 г.

Относно: *предоставяне на становище по законопроект за допълнение на Кодекса за социално осигуряване*

УВАЖАЕМИ Д-Р АДЕМОВ,

Във връзка с цитираното по-горе Ваше писмо относно законопроект за допълнение на Кодекса за социално осигуряване Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията изразява следното становище, в което е отразено и становището на Изпълнителна агенция „Морска администрация“:

Като държава-членка на Международната организация на труда (МОТ), Република България следва да изпълнява задълженията, произтичащи от ратификацията на Конвенция № 71 относно пенсиите на моряците от 1946 г., ратифицирана от България с Указ № 745 на Президиума на Великото Народно събрание от 31.08.1949 г. (ДВ, бр. 207 от 1949 г.), обн. ДВ, бр. 39 от 1997 г. и в сила за България от 10.10.1962 г. С оглед на това обстоятелство подкрепяме изложената в мотивите към законопроекта идея за синхронизиране на разпоредбите на Кодекса за социално осигуряване (КСО) с разпоредбите на Конвенцията.

С оглед прецизиране на разпоредбите на предложените от вносителя текстове, считаме, че понятието „моряк“, използвано в проекта, предвиждащ уредба на преференциални условия за пенсиониране на моряци, следва да бъде заменено с „морско лице“, доколкото това е използваното в КСО понятие, чиято дефиниция се съдържа в § 1, т. 5а от Допълнителните разпоредби на КСО.

Прави впечатление, че в гореописания проект не се предвижда уредба на заварените случаи, нито мерки за обезщетяване на правоимащите лица, по отношение на които конвенцията намира приложение. Бихме искали да обърнем внимание също, че съгласно настоящата редакция на § 1, т. 5а от Допълнителните разпоредби на КСО за морски лица не се считат моряците, изпратени от български работодател или наети с посредничество на българска организация на борда или за обслужване на кораби, плаващи под знамето на трета държава. За осигуряването на тези моряци се прилагат условията за лицата по чл. 4, ал. 5 КСО, както и Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица (посл. изм. и доп. ДВ, бр.18 от 2015г.). Това означава, че към настоящия момент тези лица имат право да се осигуряват за инвалидност поради общо заболяване, за старост и за смърт върху минималния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване. Член 4, ал. 5 КСО не предвижда възможност тези лица да внасят осигурителни вноски за майчинство. Предлагаме да се обмисли възможността за разширяване на кръга от

социални рискове, очертан в чл. 4, ал. 5 от КСО, за които могат да се осигуряват моряците, изпратени от български работодател или наети с посредничество на българска организация на борда или за обслужване на кораби, плаващи под знамето на трета държава, както и за осигуряване върху избран месечен осигурителен доход между минималния и максималния размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица.

С оглед на всичко изложено по-горе, считаме, че при предприемането на изменения или допълнения в българското законодателство по отношение на пенсионното осигуряване и придобиването правото на пенсия на моряците, следва да се отчетат възможно най-точно особеностите на специалния режим, какъвто именно е режимът, при който полагат труд тези лица.

С уважение,

Ивайло Московски

Министър на транспорта,
информационните технологии и съобщенията

